

Sygn. akt II CZ 3/07

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa J.G.

przeciwko Gminie W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 września 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwaną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 stycznia 2006 r. z tej przyczyny, że nie czyni ona zadość wszystkim wymaganiom określonym w art. 368 § 1 k.p.c., nie zawiera bowiem wskazania, czy wyrok został zaskarżony w całości czy w części, a jedynie wniosek o zmianę wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany (art. 370¹ k.p.c.).

W zażaleniu pozwana zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 368 § 1 k.p.c. przez błędną wykładnię, a w jej wyniku nieuzasadnione uznanie, że wniesiona apelacja nie zawiera wskazania zakresu zaskarżenia. Wskazanie takie zostało zawarte, zdaniem żalącej, w sposób oczywisty, skoro wniosła o „zmianę w całości wyroku wydanego w dniu 30 stycznia 2006 r.” ewentualnie o „uchylenie wydanego wyroku w całości.” Jest niepodważalne – wywodziła żaląca – że wnosząc o zmianę (ewentualnie uchylenie) wyroku w całości stwierdza się w sposób absolutnie wyraźny i niemogący wywoływać żadnych wątpliwości, iż jest on jednocześnie w całości zaskarżony. Wniosek taki jest bowiem logiczny i uzasadniony na podstawie przyjętych reguł znaczeniowych języka polskiego. Dla spełnienia wymogów apelacji konieczne jest natomiast jedynie wskazanie zakresu zaskarżenia w taki sposób, by na gruncie podstawowych kanonów języka polskiego stanowisko strony było czytelne. W konkluzji żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c., apelacja powinna zawierać oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części, zwięźle przedstawienie zarzutów, uzasadnienie zarzutów, powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później, oraz wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

Według art. 370¹ k.p.c., apelację sporządzoną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, niespełniającą wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 1 – 3 i pkt 5, sąd pierwszej instancji odrzuca bez wzywania do usunięcia tych braków. Ustawodawca nie przesądził jednak o tym, że wskazane w powołanych przepisach elementy wymaganej treści apelacji muszą być przedstawione w określonej części pisma lub w określonej kolejności.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach, że postępowanie apelacyjne jest mniej sformalizowane niż postępowanie kasacyjne, oraz że krytyczna ocena apelacji sporządzonej przez adwokata lub radcę prawnego w sposób odbiegający od profesjonalnego standardu, nie uzasadnia odrzucenia apelacji, jeżeli zakres zaskarżenia wyroku lub zarzuty apelacyjne i ich uzasadnienie nie budzą wątpliwości (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2002 r., I CZ 57/02, niepubl., z dnia 30 czerwca 2006 r., V CZ 48/06, niepubl. oraz z dnia 12 lipca 2006 r., V CZ 52/06, niepubl.).

W apelacji złożonej w niniejszej sprawie pozwana oznaczyła wyrok, od którego ją wnosi, a ponadto wskazała, że wnosi o zmianę tego wyroku w całości i oddalenie powództwa ewentualnie o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Zakres zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 stycznia 2006 r. nie budzi zatem wątpliwości, wyrok ten został przez żalącą zaskarżony w całości. Kwestia dopuszczalności apelacji od korzystnego dla pozwanej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim tego wyroku („w pozostałym zakresie powództwo oddala”) jest natomiast odrębnym zagadnieniem, niepodlegającym ocenie w ramach kontroli zachowania wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 1 – 3 i pkt 5 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ k.p.c. postanowił, jak w sentencji.